

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

לפני כבוד השופט מגן אלטוביה

התובעים 1.אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ
2.ארז גולדשטיין
ע"י ב"כ עוה"ד רון ברק

נגד

הנתבעים 1.ציון גונן
2.בן פסטרנק
3.דן פסטרנק
4.רון קופרשמיד
נתבעים 1, 3 ו- 4 ע"י ב"כ עוה"ד ערן סורוקר וליאור בן ארי
5.אמן מחשבים בע"מ
נתבעים 2 ו- 5 ע"י בא כח עוה"ד ד"ר רוי בר-קנהן והראל דדון

פסק דין

לפני תביעה בה נתבע הסעד שלהלן :

א. לאסור על הנתבעים להתחרות במוצר ה – Smart Browser ו/או בתובעת 1 (להלן :
"אינטגריטי" או "התובעת") ו/או במיזם המשותף לתובע מס' 2 ו – נתבעים 2 – 4 (להלן :
"המיזם המשותף") ו/או דופל בע"מ (להלן : "דופל").

ב. לאסור על הנתבעים להפר את זכות היוצרים במוצר ה – Smart Browser, לרבות באמצעות
שימוש במסמכים ו/או רעיונות ו/או מודלים ו/או נוסחאות שהוכנו במסגרת התובעת ו/או
המיזם המשותף.

ג. להצהיר כי התובעים זכאים לקבל 25% מכל עסק, חברה, מוצר, זכויות וטובות הנאה שיקימו
ו/או הפיקו הנתבעים או מי מהם, בקשר עם הפרת התחייבויותיהם החוזיות כלפי התובעים
ו/או השימוש בזכויות היוצרים של התובעים ו/או ניצול היוזמה העסקית המשותפת לתובעים
ו/או התחרות בתובעים ובדופל.

ד. לחייב את הנתבעים לשלם לתובעים פיצוי בסך 1,500,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגרטיבי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

יצוין, כי בסיכומיהם חזרו בהם התובעים מתביעותיהם שבסעיפים א ו – ב שלעיל (שם, סעיף 20.5).

רקע

ביום 28.11.2011 התקשרה אינטגרטיבי עם נתבעת 5 (להלן: "אמן") בהסכם שיתוף פעולה לפיתוח ושיווק מוצר ה – Smart Browser שנועד להגן על ארגונים הפועלים ברשת האינטרנט, באמצעות בידוד רשת הליבה של הארגון מרשת האינטרנט החיצונית ויצירת "דפדפן דמה" לשימוש העובדים.

בשלב מסוים הציע תובע 2 (להלן: "ארז") לנתבעים 2 (בעל השליטה באמן), 3 ו – 4 (מתכנתים שהיו מעורבים בפיתוח מוצר ה – Smart Browser באינטגרטיבי ובאמן) (להלן בהתאמה: "בן", "דן" ו – "רון"), להקים חברת הזנק שתגייס כספים להרחבת השימושים במוצר – Smart Browser ושיווקו בשוק הבינלאומי. בשנת 2014 ייסדו ארז, בן, דן ורון את דופל באמצעותה ביקשו לממש את המיזם האמור. לצורך גיוס הכספים הנדרש לביצוע המיזם שיתפו הארבעה את דרור דוידוף (להלן: "דרור") בייזום והקמת המיזם מתוך כוונה למנותו כמנכ"ל דופל. בשלב מסוים, החליט דרור לפרוש מפעילותו במיזם.

לאחר פרישתו של דרור ובהמלצת קרן הון סיכון גלילות קפיטל פרטנרס (להלן: "קרן גלילות") ממנה ביקשה דופל לגייס הון, בחנו ארז, ארז, דן ורון אפשרות להעסיק את נתבע 1 (להלן: "ציון") כמנכ"ל דופל. ציון דחה את הצעת העבודה האמורה ובסמוך הציע לדן ורון להצטרף למיזם חדש בתחום ההגנה על אתרי אינטרנט. בסמוך ייסדו השלושה חברה חדשה (ארמרון), באמצעותה פועלים הם לפתח מוצר בתחום הגנת אתרי אינטרנט.

נוכח ההתארגנות החדשה הודיע רון לאינטגרטיבי ולארז, ביום 27.5.2015, על הפסקת ההתקשרות עם אינטגרטיבי כקבלן משנה, וכי הוא עוזב את מעורבותו בדופל.

התובעים מתנגדים למיזם החדש שיזמו הנתבעים ומכאן תביעתם.

עיקר טענות התובעים:

א. זכות היוצרים במוצר ה – Smart Browser שייכות לאינטגרטיבי ולמצער לה ולאמן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

1

2 ב. ציון, אשר לצורך בחינת ההצעה לשמש כמנכ"ל דופל, נחשף למוצר, ליכולותיו, ללקוחותיו,
3 לתכניות העתידיות לגביו, לעובדים המקצועיים של אינטגריטי ואמן שעבדו מטעם הצדדים
4 במיזם המשותף, וליתר הסודות המסחריים של דופל והמיזם המשותף, פעל בניגוד לכל קוד
5 מוסרי ואתי, הפר את חובת תום הלב, "הסית את שלושת הנתבעים האחרים כנגד התובעים
6 וגרם להם ביוזעין ובלי צידוק מספיק להפר התחייבות חוזית ישירה כלפיהם ועקב כך גרם
7 לתובעים נזק ממון".

8

9 ג. בהחלטתם שלא להמשיך במיזם באמצעות דופל ולפעול במסגרת ארמרון לביצוע מיזם חדש
10 בתחום ההגנה באינטרנט, הפרו דן, בן ורון את התחייבויותיהם החוזיות כלפי דופל וארז, כפי
11 שנקבעו בתקנון דופל ובכלל זה חובת הנאמנות, שמירת סודיות, אי תחרות, מניעת ניגוד
12 עניינים, שמירה על סודות מסחריים של דופל והמוניטין שלה ועשיית עושר ולא במשפט.

13

14 ד. בהיותם בעלי מניות ודירקטורים בדופל הפרו דן, בן ורון את חובות הזהירות והאמונים כלפי
15 דופל וארז.

16

17 ה. בפעולותיו במסגרת ארמרון הפר רון את התחייבויותיו לפעול לטובת אינטגריטי במסירות,
18 נאמנות תוך שמירה על סודיות ואי תחרות, שנקבעו בהסכם ההעסקה והסכם קבלן משנה
19 שנכרתו בינו לבין אינטגריטי.

20

21 עיקר טענות נתבעים 1, 3 ו- 4 :

22

23 א. נתבעים 1, 3 ו- 4 (להלן: "הנתבעים"), אינם כופרים בעובדות שפורטו לעיל, אולם כופרים
24 בזכויותיה של אינטגריטי במוצר ה-Smart Browser. לטענתם, רון היה בעל הרעיון לפיתוח
25 המוצר עוד לפני שהחל בעבודתו עבור אינטגריטי ואילו קוד המוצר נכתב על ידי דן, במסגרת
26 עבודתו באמן. בהתאם טוענים הנתבעים כי לכל היותר אינטגריטי הייתה שותפה בפיתוח
27 מוצר ה-Smart Browser יחד עם רון ואמן. הנתבעים מוסיפים, כי בינתיים חתמו על הסכם
28 השקעה עם קרן גלילות והמיזם שלהם מצוי בשלבי מחקר ופיתוח.

29

30 ב. המיזם החדש של ארמרון שונה ממוצר ה-Smart Browser והוא בעל מאפיינים ולקוחות
31 שונים. מוצר ה-Smart Browser היא מוצר משלים להגנה על תחנות עבודה של ארגונים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

- מפני וירוסים תוך אינטגרציה למערכות הנפוצות בארגונים, שעה שהמערכת אותה מפתחים
הנתבעים נועדה להגן על אתרי אינטרנט מפני חדירות עוינות, מעין "חומת אש" מסוג חדש.
- ג. המיזם החדש אינו עושה שימוש בידע של מיזם דופל ועל כן, הנתבעים לא נטלו סודות
מסחריים של דופל.
- ד. קרן גלילות בחרה שלא להשקיע במיזם דופל מנימוקיה שלה וללא קשר להשקעתה במיזם
החדש של הנתבעים.
- ה. הנתבעים לא הפרו חוזה וממילא לא גרמו להפרת חוזה. בנוסף, לנתבעים זכות לחופש עיסוק
ואין בהסכמות בינם לבין התובעים כדי להגביל את אפשרותם לפעול במסגרת המיזם החדש.
- עיקר טענות נתבעים 2 ו- 5 :
- ו. נתבעים 2 ו- 5 (להלן: "קבוצת אמן") מצטרפים לטענות הנתבעים, ומוסיפים כי אילו היה
ממש בטענות התובעים נגד המיזם החדש, הייתה קבוצת אמן נגזלת באותה מידה, לפי שאין
חולק שהיו לקבוצת אמן זכויות במוצר ה-Smart Browser.
- ז. לאינטגריטי אין ולא היו זכויות יוצרים בלעדיות במוצר ה-Smart Browser ותביעתם כמו
גם טענותיהם, נועדו למנוע מרון מלהשתחרר מעבודתו עבור אינטגריטי. ארז העדיף את
האינטרס של אינטגריטי על פני האינטרס של דופל כאשר סירב לאפשר לרון לפעול בדופל
ונוכח עמדתו זו הסתכסך ארז עם דרור דוידוף ובשלב מסוים החליט דרור לפרוש מפעילות
בדופל, והאפשרות לגיוס כספים לפיתוח מוצר חדש בדופל, נחסמה.
- ח. אין מניעה לנסות לפתח את מוצר ה-Smart Browser, אולם לכך אין קשר "לרצונם של רון
ודן להתחיל בחברת הזנק חדשה עם רעיון חדש ומוצר חדש. לא ניתן ולא ראוי לעצור שני
עובדים המנסים לעשות שימוש בכישוריהם, בידע ובניסיון האישיים שרכשו כדי "לחלום" על
דרך חדשה...אי אפשר להכריח קרן השקעות שלא להשקיע בחלום חדש זה. אי אפשר לחייב
קרן השקעות להשקיע בחברה שיש לה מוצר שלא מעניין אותה..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

ט. אמן מימשה זכות שהייתה לה לצאת מההסכם עם אינטגריטי בהתאם להוראות סעיף 4.1
להסכם, ובהתאם זכות היוצרים במוצר ה – Smart Browser חזרה לבעלותה הבלעדית. על
כן, אין לתובעים זכות תביעה בעילה של הפרת זכות יוצרים.
י. טענות התובעים באשר להפרת חובות בעלי המניות והמנהלים בדופל, הן טענות היכולות
להישמע מפיה של דופל שאינה צד להליכים או בתביעה נגזרת, ועל כן, יש לדחותן.
יצוין, כי אמן הגישה תביעה נגד התובעים בקשר עם מוצר ה – Smart Browser ושיווקו (תא-15224-
10-16 אמן מחשבים בע"מ נ' אינטגריטי ואח').
לתמיכה בטענות התביעה הוגשו תצהירו של ארז גולדשטיין וחוות הדעת של מוטי קארו, ולתמיכה
בטענות הנתבעים הוגשו תצהיריהם של ציון גונן, רון קופרשמיד, דן פסטרנק, קובי סמבורסקי, דרור
דוידוף, בן פסטרנק, אריק קליינשטיין, וחוות הדעת של אור לביא ורועי מלצר. במסגרת דיוני
ההוכחות, נחקרו כל המצהירים והמומחים.
בטרם דיון יצוין, כי בדיון מיום 5.6.2016 ניתן צו להגשת סיכומים וסיכומי תשובה מטעם התובעים.
התובעים הגישו סיכומיהם וביום 30.11.2016 השלימו הנתבעים את הגשת סיכומיהם. התובעים לא
הגישו סיכומי תשובה ונראה כי וויתרו על זכותם זו.

דיון

1. ביום 28.11.2011 נכרת הסכם בין אמן מחשבים בע"מ לבין אינטגריטי תוכנה בע"מ (נספח 1
לכתב ההגנה של קבוצת אמן) במטרה להקים מיזם משותף שמטרתו לפתח תוכנת תוסף
למערכת Citrix שיאפשר גלישה בטוחה באינטרנט ללקוחות המגזר הארגוני (להלן: "הסכם
המיזם").
בהסכם המיזם נקבעה אחריות השותפים במיזם, לפיה אינטגריטי תספק את הרעיון למוצר
וליווי מלא של רון בזמן הפיתוח בכל הנושאים הקשורים לאפיון ולפיתוח המוצר, בעוד אמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

תפתח את המוצר באמצעות מפתחים המועסקים על ידה. שיווק המוצר בישראל הוטל על
אינטגריטי כאשר אמן כמפיץ ראשי תסייע לה, בעוד שיווק המוצר בחוץ לארץ הוטל על אמן.
באשר להכנסות מהמיזם, נקבע כי כל אחד מהצדדים ינהל את ההכנסות מהמיזם באופן נפרד
מהכנסותיו כאשר אופן חלוקת ההכנסות נקבע בסעיף 2.2 להסכם. באשר לזכויות הקניין,
נקבע (שם, סעיף 3):

"זכויות הקניין בתוכנות ו/או במוצרים ו/או ידע ו/או כל דבר אחר הקשור למיזם, יהוו
חלק מנכסי המיזם ("נכסי המיזם") לכל דבר ועניין.
שני הצדדים יפקידו את כל קודי המקור הקשורים לפעילות המשותפת אצל Escrow.
קודי המקור יהוו חלק מנכסי המיזם המשותף".

באשר לתקופת ההסכם, נקבע (שם, סעיף 4.1), כי ההסכם יהיה לתקופה של 24 חודשים
ויתחדש אוטומטית לתקופות נוספות של 24 חודשים, אלא אם הודיע צד לצד השני, בהודעה
בכתב של 90 יום מראש, על רצונו לסיים את ההתקשרות.

2. מתצהירו של בן פסטרנק מיום 14.7.2015, עולה כי הסכם המיזם בוצע במשך מספר שנים עד
שהוחלט על ידי בן, ארז, דן ורון לנסות לשווק את תכנת ה – Smart Browser גם בחוץ לארץ,
תוך השקעת משאבים כספיים שלא היו בידיהם. לשם כך הוצע למנות את דרור דוידוף
כמנכ"ל, כדי שישקיע במציאת משקיע. בהתאם ייסדו כל הארבעה את דופל ביום 28.12.2014
כאשר לכל אחד מהארבעה הוקצו 25% ממניות דופל.

בתקנון דופל, עליו חתמו כל ארבעת המייסדים (בן, דן, ארז ורון), נקבעה חובת נאמנות
וסודיות לפיה חויבו כל בעלי המניות שלא לגלות מידע הנוגע לחברה ולעסקיה, למעט מידע
שהפך לנחלת הכלל שלא כתוצאה מהפרת התחייבות זו (שם, סעיף 20).

עוד נקבע בסעיף 21 לתקנון דופל:

"בעלי המניות של החברה מתחייבים בזאת שלא יפעלו בתחום הקשור לתחום הפעילות
של החברה: [מערכות איכון בתוך מבנים – מוסכם שמדובר בטעות קולמוס - מ.א], אלא
באמצעות החברה. לצורך כך מתחייבים בעלי המניות להימנע/לא להימצא במצב של
ניגוד עניינים עם עסקי/פעילות החברה ותחום פעילותה, ובכלל זה, לא להתחרות
בעסקיה ו/או במוניטין שלה בתחום הפעילות של החברה, והכל במישרין או בעקיפין,
בעצמו ו/או באמצעות אחרים, בין כעצמאיים ובין כשכירים, לרבות על-ידי שותפות או
החזקה בעצמם או באמצעות אחרים במניות או בזכויות ניהול בתאגידים כלשהם, וכל-
זאת (ביחס לכל בעל מניות) משך כל זמן היותו בעצמו/באמצעות אחרים – ובמשך 12

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

חודשים לאחר מכן – בעל מניות בחברה ו/או בעל עניין בחברה ו/או נושא משרה בה (לפי
המאוחר מביניהם):".

3. לאחר ההתקשרות בין הצדדים לביצוע המיזם החדש, ניסו הצדדים לגייס את דרור לקדם
את המיזם האמור, אולם בשלב מסוים החליט דרור להסתלק ממנו. בין הצדדים התגלעו
מחלוקות באשר לנסיבות הסתלקותו של דרור מהמיזם החדש, אלא שלא מצאתי צורך
לעסוק בעניין זה לפי שהמחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת לאירועים שאירעו לאחר
שדרור עזב את דופל ולפי שדרור אינו צד לתביעה.

4. לאחר הסתלקותו של דרור מהמיזם החדש, הופנה ציון למיזם החדש על ידי קובי סמבורסקי,
שותף מייסד בקרן גלילות (להלן: "קובי"). ביחס להתנהלותו של ציון, הצהיר, ארז בתצהירו
מיום 7.4.2016:

"הנתבע 1 (להלן: "ציון") היה בכל המועדים הרלבנטיים לבקשה מועמד לתפקיד מנכ"ל
החברה המשותפת שהקמתי יחד עם נתבעים 2 – 4 (חברת "דופל"), במטרה לגייס
כספים ולהפיץ את ה – Smart Browser בעולם. כפי שיובהר מיד, לאחר שנחשף
לסודות המסחריים הנוגעים למוצר ה – Smart Browser, ובין היתר למאפייניו,
ללקוחותיו ולתוכניות שיש לגביו, עשה ציון שימוש בסודות מסחריים אלה כדי להקים
חברה חדשה, המתחרה בחברת דופל ובמיזם המשותף, תוך הפרת זכויות היוצרים שלנו
במוצר, וגרימת נזקים בלתי הפיכים, הכל כפי שיובהר להלן (סעיף 5).

...

לאחר שהאדם שיועד בתחילה לשמש כמנכ"ל חברת דופל (דרור דוידוף) הסיר את
מועמדותו, פניתי אל ציון, ששמו הוצע ע"י קרן גלילות קפיטל פרטנרס (קרן המתמחה
בהשקעות בחברות סייבר צעירות, בעזרתה הייתה חברת דופל אמורה לגייס את
הכספים הדרושים לפעילותה) כמי שעשוי להיות מתאים לתפקיד מנכ"ל החברה
(סעיף 26).

...

כשנפגשתי עם ציון הצגתי לו את מהות הפתרון Smart Browser ואת התוכניות
להמשך פיתוח המוצר ושיווקו בחו"ל. ציון הביע עניין רב וביקש ללמוד את החברה
ומוצריה בטרם יענה להצעתנו וביקש להיפגש עם האנשים בעלי הידע הטכני הקשור
למוצר קרי, עם רון ודן. אציין כי תיארתי בפני ציון את בעלי התפקידים המרכזיים
וחשפתי בפניו את הסיכום המפורש שהיה בין אינטגריטי לרון בדבר יציאה מדורגת של
רון מעבודתו באינטגריטי ומעבר לעבודתו בחברת דופל וכל זאת לאור מרכזיותו של רון
בעסקיה של אינטגריטי (סעיף 27).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

לאחר פגישות רבות עם המומחים הטכניים (רון ודן) ולימוד פעילותה של החברה – אותה הוצע לו לנהל – חזר אלי ציון והסביר כי לדעתו על החברה לשנות מיקוד (focus) ולרכז מאמציה בהטמעתו אצל לקוחות הארגון ולא בעובדי. במילים אחרות: לקוחות הארגון יכנסו לאתר האינטרנט ולרשת הפנימית של הארגון באותה שיטה של בידוד (Isolation) של סביבת הדפדפן של הלקוח כך שהדפדפן שיהיה בשימוש מול אתרי הארגון, יהיה וירטואלי ובכך מאובטח יותר (סעיף 28).

...

והנה בחוסר תום לב משווע, תוך הפרה בוטה של כל חובת אמון והגיונות עסקית, עשה ציון שימוש בסודות המסחריים שנחשפו בפניו במסגרת הצעת העבודה, למד את הנושא, הבין את מהות העסק שאנחנו מקימים ואופן פעולתו, במקום לקבל על עצמו את התפקיד שהוצע לו על ידי ולפעול לקידום המוצר כמנכ"ל החברה, פנה ציון מאחורי גבי לשותפי – נתבעים 2 – 4, והסית אותם להפר את ההסכם הקיים בינם לביני ולהקים עמו חברה חדשה, שתעסוק בשיווק המוצר לפלח שוק זה של לקוחות הארגונים, כאשר הוא עצמו יחד עם נתבעים 3 ו- 4 מחזיקים במרבית מניותיה (90%) ולי הוא הציע לקבל 5% בלבד באותה חברה חדשה (סעיף 30).

נוכח התנגדותי למהלך פנה ביום 20/5/15 בא-כוחנו אל הנתבעים ודרש מהם להימנע מהקמת החברה המתחרה ולהפסיק את המשך הפעולות המפרות הגורמות לנזקים כלכליים כבדים, אולם הנתבעים סירבו לעשות כן והודיעו כי אין בכוונתם להמשיך את פעילותם בחברת דופל והם ממשיכים בביצוע תוכניתם יחד עם ציון ופועלים, בין היתר, להקמת החברה המתחרה ולגיוס כספים מאותה קרן הון סיכון ("גלילות") שהתכוונה להשקיע בחברת דופל. למותר לציין, כי הנתבעים סיכלו בפעולותיהם את ההשקעה בדופל וזו מצויה כעת בתהליך פירוק מרצון בכדי להקטין את הנזקים ולמנוע הוצאות כספיות נוספות (סעיף 31).

אל מול גרסתו זו של ארז, הציגו הנתבעים את תצהירו של ציון מיום 14.7.2015, ותצהיר משלים מיום 1.6.2016. בתצהירו הצהיר ציון:

"במרץ השנה פנה אלי קובי סמבורסקי מקרן גלילות וסיפר לי על חברה המחפשת מנכ"ל, קובי קישר ביני לבין ארז גולדשטיין, המבקש 2, ואנחנו נפגשנו לכשעה ביום 13.3.2015 (סעיף 6).

בפגישה ארז תיאר בקווים כלליים את הפתרון של ה - Smart Browser אותו הם פיתחו והמיועד לבדד את מחשבי הארגון מתוכנות זדוניות על ידי התבססות על תוכנת תיווך והפניית קישורים לאתרים חיצוניים דרך תוכנות מדף לגישה מרוחקת כגון סיטריקס (סעיף 7).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

במהלך פגישה זו העליתי שאלות רבות הנוגעות בעיקר ליתרונות תחרותיים מול מספר
לא מבוטל של פתרונות דומים שכבר הכרתי שהיו בשוק שפנו לפתור את אותה בעיה עם
קונספטים דומים שאותם הכרתי (חלקם חברות ישראליות שלפחות אחת מהן ראיתי
בקונטקסט דומה 12 חודשים קודם). ארז הציג שהיתרון של דופל הוא שהיא משתמשת
בתשתית קיימת של תוכנות מדף – סיטירקס, לתצוגה מרוחקת ולא דורשת תשתית
חדשה. אמרתי לו שאני לא בטוח שאני רואה את היתרון התחרותי, אבל כדי לתת חוות
דעת סופית אצטרך לדבר עם משהו שיש לו יותר רקע בנושא. ארז הציע שאדבר עם רון...
(סעיף 8).

ביום 17.3.2015 ניהלנו אני, ארז ורון שיחה משותפת במהלכה ניסיתי בעיקר להבין את
היתרון התחרותי. רון וארז התמקדו שוב בנושא של שימוש בתשתית קיימת כשכבת
הבידוד (סיטירקס) ועל גישתם לשימוש בטכנולוגיות קיימות. שוב ציינתי בפניהם כי
אין פה משהו ממש חדש ואני לא רואה איך זה הופך לחברה גדולה.

בימים שלאחר מכן שיתפתי את ארז, רון ודן בהחלטתי לפיה אני לא רואה את המוצר
והפוקוס הנוכחי כמשהו שאני מעוניין להיות חלק ממנו. ציינתי שאני לא בטוח שזה
חברה של גיוס הון מקרנות אבל בהחלט עסק מעניין שימשיכו להתקדם עם אותו פוקוס
על שימוש בתשתיות קיימות בשונה מהמתחרים שפיתחו טכנולוגיות בידוד משל עצמם
ואף הצעתי מספר רעיונות לשיווק המוצר (סעיף 10).

בשבועות שלאחר מכן, שיתפתי את רון ודן, מהם מאוד התרשמתי, ברעיון חדש אשר
קדם עור וגידים באותה תקופה. הרעיון שילב בין מספר עולמות שלהם היתה לי חשיפה
עמוקה בשנים האחרונות. עיקר הרעיון הוא הגנה על אתרי אינטרנט מפני התקפות.
הרעיון נסוב על שימוש בטכנולוגית ענן שתתרגם את קוד אתרי האינטרנט המוגנים על
ידה ואת פרוטוקול התקשורת שלהם לקוד וצורת התקשורת חדשה שלא ניתנם להבנה
על ידי גורמים עוינים חיצוניים (סעיף 11).

הרעיון החדש שייך לקטגוריית אבטחת אתרי אינטרנט. זאת בניגוד ל Smart Browser
השייך לקטגוריית אבטחת מידע תוך ארגוני. עולם אבטחת המידע מחלק לשתי קטגוריות
עיקריות: אבטחת מידע תוך ארגוני (Intranet Security) ואבטחת מידע של אתרי
אינטרנט (Internet Security). חברות העוסקות באבטחת מידע תוך ארגוני מציעות
פתרונות להגנה על המחשבים והרשת בארגון עצמו, קרי הגנה על מחשבי משתמשי
הקצה... חברות העוסקות באבטחת אתרי אינטרנט מציעות פתרונות להגנה על אתרי
האינטרנט עצמם מפני התקפה על ידי גורמים חיצוניים... אין חפיפה ותחרות בין
הקטגוריות ובין החברות העוסקות בכל אחת מהן (סעיף 12).

אין בסמארט בראוזר או בדופל שום רעיון חדש שאותו לא ראיתי בעבר. הרעיון החדש
שונה לחלוטין מה - Smart Browser, אינו שייך לאותו תחום של אבטחת מידע ואינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

מתחרה בו. הרעיון החדש אשר נמצא בחיתוליו, דורש פיתוח טכנולוגי מורכב ביותר ואינו עושה כל שימוש בקוד או במשהו הקשור ל – Smart Browser ושום קוד שנכתב בתוכנה זו אינו רלוונטי בשום צורה לפרויקט החדש. ה – Smart Browser תפקידו לקשר בין משתמש הקצה לאתר בו הוא רוצה לגלוש. הוא מקשר בין שרת הסיטריקס למשתמש. אותו שרת הוא זה שמקריין למשתמש את תמונת האתר וכך מגן מפני חדירת וירוסים דרך הרשת למחשב של משתמש הקצה. הוא אינו נוגע בתוכן של האתר. לעומת זאת, הרעיון החדש עוסק בהגנה על אתרי האינטרנט עצמם ומערב פיתוח טכנולוגי העושה מניפולציות לתוכן וקוד האתר הן במעבר בין האתר לשרת והן בנקודת הקצה של המשתמש. מדובר במוצרים שונים מהותית בפתרון שהם מעניקים, במורכבות הטכנולוגיה בה הם משתמשים, באופן בו הם עובדים ובקטגוריה לה הם שייכים (סעיף 14).

רון ודן הביעו עניין והתלהבות מהרעיון והחלטנו שנצא לדרך חדשה אותה נתחיל מאפס. בשלב זה טרם ייסוד החברה החדשה, החלטנו כשותפים ומתוך רצון טוב להעניק לארז ובן 5% כל אחד כ"פיינדרס פי" על חלקם. גם אם הוא נסיבתי, בהיכרות בינינו. זאת גם מתוך הנחה שהם יוכלו לעזור לנו בעתיד בשוק הישראלי (סעיף 15).

ביום 19.4.2015 דיברתי עם ארז והעלנו את הנושאים הרלוונטיים לרבות נושא ה – 5%. שוב חזרתי והדגשתי שאני ממליץ שהם ימשיכו באותו מסלול שבו היו ולשווק את הסמארט בראוזר ואף הצעתי מספר רעיונות איך לשווק את המוצר ואת עזרתי בקישור למשווקים בעולם איתם אני מצוי בקשרים טובים. בשיחה עם ארז היה מאוד ברור שמה שבעיקר מטריד את ארז זה שרון יעזוב את אינטגריטי. הוא חזר ואמר שרון מחויב ל 50% משרה באינטגריטי כחלק מההסכם עם דופל. אני חזרתי מספר פעמים שזו החלטה של רון ואם רון יחליט להישאר באינטגריטי זו החלטה שלו. למיזם החדש שאין לו שום קשר לדופל ולסמארט בראוזר. במהלך כל השיחה לא טען ארז כי אנו גונבים IP או מפרים זכויות של דופל. טענתו היחידה הייתה שלוקחים לו את רון ובאופן משני את דן" (סעיף 16).

ארז נחקר בדיון מיום 1.6.2016 ובחקירתו התייחס לפגישותיו ושיחותיו עם ציון (ש' 5 ע' 66 לתמליל הדיון). כך העיד בהמשך (ש' 5 ע' 110 לתמליל):

"כן, אבל תשמע מה קרה, אבל עכשיו אני צריך ללכת ואני נשאר עם המוצר ועם התוכנית, נכון? עם מי אני אעשה את זה בדיוק? אני, עם מי אני אעשה? עם מי כרגע, אני חושב שכשאני נפגש עם בנאדם ואני מציע לו להיות שותף ומנכ"ל ואני מאמין בו אני לא חושב שהוא יבוא ועכשיו ייקח את שני הטאלנטים של המוצר שלי ויבנה איתם חללית. או קיי, ברגע שהוא יעשה את זה הוא פגע בי פגיעה רצינית".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

בהמשך העיד ארז (שם, ש' 10 ע' 148):

"עם דופל מה שקרה זה כמו שהסברתי לך היא רוקנה מתוכן. אנחנו הפסקנו לחפש לה
משקיע, הפסקתי לחפש לה מנכ"ל.
למה בעצם?
כי המנוע שלה הלך. כמו מכונית בלי מנוע.
איזה מנוע?
רון ודן, רון ודן. הם היו הרוח סביב.
...
זה מחט בערימת שחת. ידע מאוד ספציפי שהיה לרון שנים בבנק הפועלים, עוד 4 שנים
באינטגריטי, הבנה של הטכנולוגיה של בראזרים, של וירטואליזציה של תחנות קצה,
אני חושב בכלל שרון הוא unique ולא הצלחתי למצוא מישהו כמוהו.
...
...רון הוא טאלנט שאני לא, אני ב – 20 שנותיי עוד לא נתקלתי בטאלנט ברמה כזו".

בחקירתו אישר ארז שמלבד האמור בכתבי הטענות של הנתבעים אינו יודע דבר על המוצר
שמפתחים הנתבעים (שם, ש' 8 ע' 152).

נמצא, שאף בהתעלם מהאפשרות הסבירה שבטרם מינוי מנכ"ל והשגת הכספים באמצעותם
התכוונו ארז ושותפיו לפתח את המוצר החדש במסגרת דופל לא היו בדופל סודות מסחריים,
טענתו של ארז בסעיף 30 לתצהיר, כאילו ציון עשה שימוש בסודות מסחריים שנחשפו בפניו
במסגרת הצעת העבודה, לא נתמכה בראיות. יתר על כן. ארז הודה שאין לו ידיעה אודות
המוצר שמפתחים הנתבעים, וממילא, נכשל בהרמת הנטל להוכיח שמי מהנתבעים עשה
שימוש בסודות מסחריים של דופל או של אינטגריטי. לעניין זה יצוין, כי כדי להוכיח גזל סוד
מסחרי, כמשמעותו בסעיף 6 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט – 1999, היה על ארז להוכיח
שהמידע בו עושים שימוש הנתבעים "דומה דמיון מהותי למידע נושא הסוד המסחרי".

כאן המקום להוסיף, כי התובעים נסמכו על חוות הדעת של מר מוטי קארו, אלא שבחוות
דעתו נסמך מר קארו על "ההסברים שניתנו לי על ידי מר ארז גולדשטיין", מבלי שנחשף
למוצר או לתכניות של הנתבעים. יתר על כן, בסעיף 14 לחוות דעתו, מאשר מר קארו
שמסקנות חוות דעתו נסמכות על ההסבר שקיבל מארז. על דברים ברוח זו חזר מר קארו
בחקירתו מיום 2.6.2016 (ע' 223 – 227 לתמליל הדיון). משחוות הדעת של מר קארו הסתמכה
על הסברים ונתונים שקיבל מארז, מבלי שבדק את המוצר של הנתבעים, ומשארז עצמו אישר
שאינו יודע דבר על המוצר של הנתבעים למעט האמור בכתבי טענותיהם, נראה כי אין מקום
ליתן משקל לחוות הדעת של מר קארו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

ציון נחקר בדיון מיום 5.6.2016, וכך העיד (ע' 400 לתמליל הדיון):

"

...

ת. כי אני עוד פעם אומר לך בכל הבסיס של כל הדבר הזה, הטכנולוגיה שאנחנו משתמשים בה, היא לא רלוונטית לדופל, היא לא יכולה, תראה, משהו יש פה נורא פשוט, אבל אני יודע שהוא נורא מסובך פה טכנולוגית. אנחנו, הטכנולוגיה של הר מירון, ואני אנסה להסביר את זה אולי גם לכבודו, אם תיקח את הרמירון עכשיו, היא לא יודעת לעשות אף אחד מהדברים מהמצגת המפוארת הזאת של דופל, היא לא יכולה לעשות את זה, גם אם אני אשקיע עכשיו שנה, היא פשוט לא רלוונטית. זו טכנולוגיה של מנוע של מכונת שלא יודעת להטיס מטוס.

...

עכשיו, רגע שנייה. אני רוצה לענות לך על השאלה ששאלת. הטכנולוגיה היא לא רלוונטית, היא לא אותה הטכנולוגיה בכלל. הטכנולוגיה שאנו משתמשים בה היא טכנולוגיות של פילטרים כמו שרועי אמר, והצורה שבה אנחנו לומדים את החוקים, זה ע"י ניתוח של האתר ושל תעבורת התקשורת, אין שום קשר לדפדפן דמה, אין וירטואליזציה, אין...

...

ש. מול מילה שארז אומר שהרעיון הזה צמח מתוך הדיונים שלך בדופל?

ת. איפה? מעניין מתי אותי מתי דיברנו בדופל על "Ware Application Security".

דן נחקר בדיון מיום 2.6.2016, וכך העיד (ש' 9 ע' 258 לתמליל הדיון):

"ש. מה דיברתם, על מה דיברתם?

ת. אני אגיד, בערך אני מניח שבוע, שבועיים אחרי, ציון חקר אותנו חבל על הזמן,

...

ת. כאילו כל הזמן ממש ברמה הטכנית ככה, מה אתם עושים ומה זה ומה זה. אחרי שבוע, שבועיים הוא כבר די ככה אמר לנו שזה נחמד, זה אחלה ביזנס וכדי להמשיך. הוא לא מעוניין, יש יותר מדי דברים כאלה בשוק, וגם עוד פעם, הוא מכיר יותר מאתנו את התחומים האלה, וזה אחלה ביזנס, ואפשר ללכת אתו אבל זה לא יהיה הדבר הבא.

...

ת. ואח"כ הוא גם אמר לנו – תקשיבו, אבל יש משהו חדש שאותי מאוד מעניין וביחד ככה גיבשנו איזשהו רעיון חדש.

...

ת. כולל אתו ואנחנו עזבנו בעצם את הרעיון הישן,

ש. מתי עזבתם אותו?

ת. אחרי שבועיים, שלושה שאת ציון זה לא מעניין".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

1 התובעים צירפו גם את תצהירו של רון, ממנו עולה כי הטכנולוגיה אותה מפתחים הנתבעים
2 במסגרת ארמרון אינה דומה או נסמכת על ה – Smart Browser (שם, סעיף 43). מעדותם של
3 ציון ודן כמו גם מהאמור בתצהירו של ציון, ניתן ללמוד שהמיזם אותו מפתחים הנתבעים
4 אינו נסמך על הטכנולוגיה של דופל או ה – Smart Browser. עדותם של ציון ודן, נתמכת
5 בחוות דעתו של רועי מלצר אשר בחן את המערכת שבבסיס ה – Smart Browser ואת
6 המערכת של הנתבעים שבפיתוח, וחיווה דעתו כי מדובר בשתי מערכות שנועדו לפתור "בעיות
7 שונות תוך כדי טיפול בתעבורה מסוג שונה ושימוש בטכנולוגיות שונות". עדותו של ציון
8 נתמכה גם בחוות הדעת של אור לביא, אשר בחן אף הוא את הטכנולוגיה של ה – Smart
9 Browser לעומת הטכנולוגיה אותה מפתחים הנתבעים, וחיווה את דעתו כי "מדובר במוצרים
10 שונים הפועלים בטכנולוגיות שונות ולצרכים שונים לחלוטין".
11

12 בחקירת המומחים מטעם הנתבעים, העלה בא כח התובעים טענה לפיה ההשוואה שהיה על
13 המומחים לערוך, לא הייתה צריכה להיות בין ה – Smart Browser למוצר שמפתחים
14 הנתבעים אלא בין האפשרויות שהתכוונו המייסדים של דופל לפתח במסגרת המיזם החדש
15 לבין המוצר שמפתחים הנתבעים (ש' 19 ע' 289 לתמליל הדיון מיום 2.6.2016 ו - ע' 347, ש'
16 11 ע' 348, ע' 349, ע' 355, ש' 8 ע' 370 לתמליל הדיון מיום 5.6.2016). אכן, במסגרת המיזם
17 החדש של דופל התכוונו המייסדים לפתח את ה – Smart Browser, ולטענת ארז, כבר הועלו
18 רעיונות לפיתוח מוצר חדש, אלא, שרעיונות אלה, אפילו חורגים הם מהטכנולוגיה של ה –
19 Smart Browser, רעיונות הם, וככאלה אינם ניתנים להגנה כל עוד אין הם בגדר סוד מסחרי
20 כמשמעותו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות. לא מצאתי שנטען וממילא לא הוכח, כי הרעיונות
21 שנדונו במסגרת דופל, אינם נחלת הרבים ו/או שהתובעים נקטו אמצעים סבירים לשמור על
22 סודיותם. כך, לא נטען כי דרור או ציון אשר לכאורה נחשפו לרעיונות הנדונים הוחתמו על
23 הסכם חובת סודיות בטרם נחשפו בפניהם הרעיונות.
24

25 5. אפשר שהמוצר אותו מפתחים הנתבעים הוא פרי השיח הטכני שניהלו דן ורון עם ציון במהלך
26 הניסיון של ארז, דן, בן ורון לגייס את ציון כמנכ"ל דופל. כך גם עולה מעדותו של דן, לפיה לא
27 היו פוגשים את ציון אלמלא דופל ולא היו דנים ברעיון החדש של ארמרון אלמלא הוצג בפני
28 ציון ה – Smart Browser (ש' 4 ע' 277 לתמליל הדיון מיום 2.6.2016). אלא שאפילו שוכנעתי
29 שהמוצר המפותח בארמרון נסמך על השיחות הטכניות שניהלו רון, דן וציון, אין בכך כדי
30 להקים את חזקת השימוש בסוד מסחרי, מקום שלא הוכח שהמוצר אותו מפתחים הנתבעים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

באמצעות ארמרון דומה דמיון מהותי ל – Smart Browser או למידע שהיה בדופל באותה
העת.

6. מכל האמור עד כאן, ומבלי להידרש בשלב זה לשאלה מי בעל הזכויות ב – Smart Browser, נראה כי התובעים כשלו בהוכחת טענתם כאילו בפיתוח המוצר של ארמרון עשו ציון או מי מהנתבעים, שימוש במידע הקשור ב – Smart Browser או בדופל. לעניין זה יצוין, כי אין בעובדה שהנתבעים לא חשפו "את הפתרון הטכנולוגי" שלהם כדי לסייע לתובעים אשר עליהם הוטל להוכיח שהנתבעים עשו שימוש בנתונים או במידע הקשור ב – Smart Browser או בדופל, כל עוד לא הוכיחו שמתקיימים התנאים לחזקת השימוש בסוד מסחרי הקבועים בסעיף 10 לחוק עוולות מסחריות. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו ברעא 6724/09 כלל בריאות חברה לביטוח בעמ' נ' דיויד שילד-סוכנות לביטוח חיים בעמ' ואח' (פורסם בתקדין):

"על מנת שתקום חזקת שימוש לפי סעיף 10 לחוק עוולות מסחריות, נדרש כי יתקיימו שני תנאים מצטברים: כי הסוד המסחרי נמצא בידיעת הנתבע או שיש לו גישה אליו וכי הנתבע משתמש במידע הדומה דמיון מהותי לסוד המסחרי. אין די בכך שלנתבע יש נגישות לסוד מסחרי על מנת לבסס חזקה כי הוא השתמש בו או עתיד להשתמש בו. קיים קושי לבסס הטלת איסור גורף על נתבע לעסוק בתחום עיסוק מסוים, אך בשל כך שיש לו גישה לסודות מסחריים העשויים להיות רלוונטיים לאותו תחום עיסוק".

הפרת חובת אמונים

7. טענת התובעים, לפיה הטכנולוגיה המשמשת את מוצר ארמרון יכולה הייתה להתממש במסגרת דופל, מקובלת עליי. גם אם הטכנולוגיה של מוצר ארמרון שונה מה – Smart Browser והטכנולוגיות שנהגו בדופל, מדובר בטכנולוגיה שנועדה לפעול בתחום אבטחת המידע בשימוש ברשת האינטרנט אשר נהגתה למצער בשלב הרעיון ההתחלתי, בשיתוף רן ודן בהיותם נושאי משרה בדופל ובשלב בו פעלו השניים עבור דופל, כפי שפורט לעיל. לעניין זה, מקובלת עליי טענת התובעים הנסמכת על ההלכה שנקבעה בע"פ 3506/13 דוד הבי ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בתקדין), לפיה יש לראות ברן ודן כנושאי משרה בדופל, גם אם לא מונו לדירקטורים בדופל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

עוד יש להוסיף, כי גם אם אקבל את טענת הנתבעים באשר להבדלים בין הטכנולוגיה עליה
הסתמכו ארז, בן, דן ורון במסגרת דופל לבין הטכנולוגיה של ארמרון, אין בכך כדי לסייע
להם, מקום שמדובר בטכנולוגיות בתחום אבטחת המידע. בשונה מטענתו של קובי עליה
נסמכים הנתבעים, כאילו ניסיון לטעון שדופל וארמרון הם מוצרים דומים "דומה לניסיון
לטעון שקוקה קולה וקפה הם דומים כי שניהם משקאות", נראה כי למרות שמדובר בשני
"משקאות" שונים, "משקאות" הם גדושי קפאין ואפשר ומבחינה עסקית ניתן היה לפתחם
במסגרת דופל, כפי שהעיד רון בחקירתו (ש' 14 ע' 492 לתמליל הדיון ביום 5.6.2016):

"ת. (מעין) אוקי, כן. לפי הכותרת זה נראה שהם לקחו כמה תחומים ואיחדו אותם
במשהו. אוקי. יש הרבה מאוד גופים שבאים לתת פתרון משלים, הוליסטי לארגון. ארגון
צריך פתרון להגן על ה- end point שלו, זה CASB, ארגון צריך פתרון להגן על שרתי
האינטרנט שלו, זה ... וזה קורה כל הזמן שיש ספקים שנותנים לך, אגב זה אינטגרציה,
זה בדיוק, עכשיו שאתה, אינטגרציה זה לא טכנולוגיה. הם לא אומרים – יש לי
טכנולוגיה אחת שעושה את שניהם. מה הם אומרים? אני לוקח כמה טכנולוגיות
מתחומים שונים, ומציע לך את זה כחבילה אחת, חבילה עסקית אחת".

לכך יש להוסיף, כי עצם העובדה ששני אנשי הטכנולוגיה של דופל, "גויסו" לפיתוח המוצר
של ארמרון בתחום ה- WAF, למרות שבשנים שקדמו לגיוס לפחות ככל שמדובר ברון, עיקר
עבודתו לא הייתה בתחום ה- WAF (ש' 10 ע' 490 לתמליל הדיון), מלמדת אף היא שאף אם
הטכנולוגיה בו אמורה ארמרון לעשות שימוש שונה מהטכנולוגיה בה הייתה אמורה דופל
לעסוק, בסופו של דבר דופל הייתה אמורה לעסוק באותו התחום בו אמורה ארמרון לעסוק,
דהיינו אבטחת מידע, ובהינתן שרון ודן היו ממשיכים לפעול במסגרת דופל, יכולה הייתה
דופל לפתח את הטכנולוגיה של ארמרון.

8. סעיף 254 לחוק החברות, תשנ"ט – 1999, קובע:

- "(א) נושא משרה חב חובת אמונים לחברה, ינהג בתום לב ויפעל לטובתה, ובכלל זה –
- (1) ימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בחברה לבין מילוי תפקיד
אחר שלו או לבין ענייניו האישיים;
 - (2) ימנע מכל פעולה שיש בה תחרות עם עסקי החברה;
 - (3) ימנע מניצול הזדמנות עסקית של החברה במטרה להשיג טובת הנאה לעצמו או
לאחר;
 - (4) יגלה לחברה כל ידיעה וימסור לה כל מסמך הנוגעים לענייניה, שבאו לידי ביטוי בתוקף
מעמדו בחברה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

(ב) אין בהוראת סעיף קטן (א) כדי למנוע קיומה של חובת אמונים של נושא משרה כלפי
אדם אחר.

9. משמצאתי שהטכנולוגיה המשמשת את מוצר ארמרון יכולה הייתה להתממש בדופל אפילו
כמוצר משלים – נראה כי בכך שדן ורון ניצלו את המפגש עם ציון ואת החלפת המידע
והרעיונות לטובת המיזם שבוצע עם ארמרון במקום לנסות לפתחו במסגרת דופל, יש משום
הפרה של חובת האמון החלה על דן ורון ובן שבחר להצטרף אליהם. הסכמתם של רון ודן
לפתח את מוצר ארמרון שלא במסגרת דופל, הינה בבחינת פעולה שנעשתה על ידי נושאי
משרה בדופל שלא לטובת דופל. יש בהתנהלות זו משום ניגוד עניינים בין חובתם של רון ודן
לפעול לטובת דופל לבין הקמת חברה אחרת בתחום אבטחת המידע. יש בהקמת ארמרון
משום נקיטת פעולה שיש בה תחרות עם עסקי החברה. ניתן היה לפתח את מוצר ארמרון
בדופל גם אם כמוצר משלים, יש בהקמת ארמרון בשיתוף עם ציון משום ניצול הזדמנות
עסקית. זאת בנוסף לעצם החבירה לציון אשר מלכתחילה נועדו עמו רון ודן כדי לגייסו
כמנכ"ל דופל. כמו כן, מקובלת עליי טענת התובעים לפיה התנהלותם של רון, בן ודן, מהווה
הפרה של התחייבותם על פי הוראות סעיף 21 תקנון החברה. כאן ראיתי להוסיף, כי בחקירתו
טען בן כאילו "עולם אבטחת המידע" כולל הרבה מוצרים והרבה מאוד פתרונות שאינם
קשורים בכלל (ש' 22 ע' 422 לתמליל הדיון מיום 5.6.2016) ומשום כך אין בפעילותם של רון,
בן ודן במסגרת ארמרון, הפרה של הוראות סעיף 21 לתקנון. נוכח נוסח הוראות סעיף 21
לתקנון, כמפורט לעיל, ובהתחשב בתכלית שלשמה הוקמה דופל, טענה זו אינה מקובלת עליי.
השותפים בדופל לא הסתפקו ב – Smart Browser ועל כן, הקימו את דופל כדי לפתח מוצר
נוסף בתחום אבטחת המידע, כאשר סעיף 21 לתקנון החברה נועד להגן על החברה מפני
תחרות מצד בעלי המניות "בתחום הקשור לתחום הפעילות של החברה". אילו ביקשו
הצדדים להגן רק הטכנולוגיה הקשורה ב – Smart Browser סביר להניח שהיו משתמשים
במונח זה ולא במונח רחב יותר הכולל את תחום הפעילות של החברה.

כאן המקום לחזור ולהזכיר את מהות החובה החלה על נושאי משרה בחברה כפי שנקבעה
כבר לפני למעלה מ – 60 שנים, ע"י כבוד השופט חשין בהמרצה 100/52 חברה ירושלמית
לתעשייה בע"מ נ' יוסף ואדוארד אגיון (פורסם בפד"י כרך ו' 887 וגם בתקדין):

"...אנשים הנוטלים לידיהם את השליטה הגמורה על עסקיה של חברה חייבים לזכור,
כי אין הם בני חורין להקריב את האינטרסים אשר הם מצווים להגן עליהם, ולכוון
לטובת עצמם, בשעה שהם פועלים כביכול בשם החברה, עסקים הראויים ליפול בחלקה
של החברה..."

...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

1 ... מנהלי חברה משמשים שלוחי החברה ועושי דברה. במידה מסוימת הם נאמני
2 החברה, וכמנהלים עליהם לכוון את מעשיהם לטובת החברה, ורק לטובתה. שום
3 אינטרס אישי, צדדי, אסור לו כי ישפיע עליהם ויסיר את לבם מאחרי החברה
4 וטובתה..."

5
6 בקצירת האומר, לא הייתה בהתנהלותם של רון ודן מידה של אינטגריטי והיא עולה כדי הפרת
7 חובות האמון שלהם כלפי החברה.

8
9 10. טענת התובעות, לפיה רון הפר את התחייבויותיו על פי הסכם העבודה שנכרת בינו לבין
10 אינטגריטי, אינה יכולה להתברר במסגרת ההליך כאן, מאחר ועניין זה מסור לסמכות בית
11 הדין לעבודה. לציין, כי ביום 9.11.2014 נכרת בין רון לבין אינטגריטי הסכם קבלן (נספח 6
12 לתצהירו של ארז) ולא נטען כי רון הפר את התחייבויותיו על פי הסכם זה.

13
14 11. מהאמור לעיל, נראה כי רון ודן, ובן אשר הצטרף אליהם בשלב מאוחר יותר תמורת 5%
15 מהמיזם שיזמו הנתבעים באמצעות ארמרון, הפרו את חובת האמון כלפי דופל, ומתעוררת
16 השאלה האם לתובעים או לארז יש זכות או מעמד לתבוע את הנתבעים בשל ההפרה האמורה
17 או שהיה על ארז כבעל מניות בדופל להגיש תביעה נגזרת נגד הנתבעים לאחר קבלת אישור
18 בית המשפט.

19
20 בע"א 741/01 מאיר קוט נ' עיזבון ישעיהו איתן (פורסם בתקדין) (להלן: "עניין קוט"), הנזכר
21 בסיכומי התובעים, נקבע (שם, פסקה 7):

22
23 "תביעתו של המערער כנגד גוטמן מתבססת על הפרת אחריותו כמנהל כלפי בעל מניות
24 בחברה. הדבר מעלה את השאלה באיזו מידה קימת חובת אימון של מנהל כלפי בעל
25 מניות אינדיבידואלי, להבדיל מחובת אימון כלפי ציבור בעלי המניות כולו. בעניין זה קבע
26 סעיף 96 כז (ב) כי אין באמור בסק' (א) (העוסק בחובות אימון של מנהל כלפי החברה)
27 "כדי למנוע קיומה של חובת אמונים של נושא משרה כלפי אדם אחר". הוראה זו פותחת
28 פתח לייחוס חובת אמונים למנהל לא רק כלפי החברה אלא גם כלפי בעל מניות..."

29 ...
30 מסקירה תמציתית זו ניתן לומר: בשיטה האנגלו-אמריקאית, ככלל, מנהל חב חובת
31 אימון לחברה בלבד. עם זאת, בנסיבות מסוימות, הוא עשוי לחוב חובת אימון גם כלפי
32 בעל מניות אינדיבידואלי מקום שנוצרת מערכת יחסים מיוחדת המקימה חובה כזו, בין
33 על בסיס הסכמי, בין על רקע יחסי שליחות, בין על רקע נסיבות אחרות מהן עולה כי
34 המנהלים בהתנהגותם נטלו אחריות כאמור, או ששורת הצדק ועקרונות תום לב כלליים
35 מחייבים כי תקום אחריות כזו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

...
... מדובר גם בחברה פרטית קטנה שבה היחסים הם כבמעין שותפות ובה קיימת נטייה
גוברת לייחס למנהלים חובות אימון כלפי בעלי המניות (ע"א 283/62 הזז נ' לסלו... לגבי
חברה מסוג זה אמר בית המשפט כי היחסים בה הם כבמעין שותפות המתנהלת מתוך
אימון הדדי ולכן נוצרת חובת אימון בין המנהל לבעל המניות לנהוג כלפיו בנאמנות...".

לציין, כי בספרו "דיני אמונאות חובת אמון בתאגיד ובדין הכללי", מתייחס פרופסור עמיר
ליכט לעניין קוט בהקשר של מקור החובה כלפי בעל המניות, ומסביר כי הדין הנוהג או הרצוי
מחייב שתהיה הבחנה בין מקור החובה של נושא משרה כלפי החברה לבין מקור החובה של
נושא משרה הנובע מיחסים המקימים חובת אמון. בהקשר זה מוסיף פרופסור עמיר כי "אדם
יכול לשאת בחובות אמון נפרדות כלפי מספר נהנים, ובלבד שאין חשש לניגוד ביניהן" (שם,
ע' 222).

בהתחשב בהלכה שנקבעה בעניין קוט, ובנסיבות העניין, לפיו התאחדו ארז, דן, רון ובן לפתח
את ה – Smart Browser, ובמטרה שקבעו לעצמם בעלי המניות בדופל, נראה כי יש מקום
להכיר כי על נושאי המשרה בדופל, קרי רון, דן ובן מוטלת חובת אמון כלפי ארז. במיוחד,
בהתחשב בכך שארז הפנה את ציון אל דן ורון לצורך עדכון/תיאום טכנולוגי לקראת קליטתו
של ציון כמנכ"ל דופל (סעיף 34 - 35 לתצהירו של רון), וסביר שלא היה נוהג כך, אילו ידע שדן
ורון ינצלו את היכרותם עם ציון כדי לנטוש את דופל ולהקים חברה חדשה בתחום אבטחת
המידע באינטרנט. בהקשר זה, יש לציין כי בזמן אמת, דן ורון לא העבירו לדופל את כל
הידיעות שקיבלו מציון או הגו בקשר עם המוצר החדש שהציע לפתח, ובכך יש משום הפרה
של החובה הקבועה בסעיף 254 (א) (4) לחוק החברות. להוסיף, כי דופל אינה פעילה עוד,
ובמצב דברים בו מצד אחד נתבעים שלושה מבעלי המניות על ידי בעל מניות אחד, מבלי שיש
בחברה בעלי מניות נוספים, הוגן ויעיל יותר לברר את הסכסוך במסגרת תביעה אישית ולא
במסגרת תביעה נגזרת. עוד יש לזכור כי על מכלול התנהלות זו חלה חובת תום הלב ופעולה
בדרך מקובלת. יקשה לומר שהתנהלות זו ראוי שתהפוך להתנהלות מקובלת. כך דומה שתום
הלב ממנה והלאה. אכן אין להגביל את חופש העיסוק הבחירה וזכותו של עובד, שותף או בעל
מניות, לקום יום אחד ולקבל החלטה כי הוא צריך "להמשיך הלאה". עם זאת, חופש העיסוק
אינו כסות להתנהלות שלא בתום לב או להפרת חובות חוזיות או חובות אמון.

12. סעיף 256 (א) לחוק החברות, קובע כי על הפרת חובת אמונים יחולו הדינים החלים על הפרת
חוזה בשינויים המחויבים, כמו כן, נמצא כי רון, דן ובן הפרו את הוראות סעיף 21 לתקנון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

דופל. משכך מתעורר הצורך לבחון האם יש לראות בציון כמי שעוול כלפי ארז בגרם הפרת
חוזה, כאמור בסעיף 62 (א) לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] שזו לשונו:

"מי שביוזעין ובלי צידוק מספיק גורם לאדם שיפר חוזה מחייב כדין שבינו לבין אדם
שלישי הריהו עושה עוולה כלפי אותו אדם שלישי, אולם האדם השלישי לא יוכל
להיפרע פיצויים בעד עוולה זו אלא אם סבל על ידי כך נזק – ממון".

ככל שמדובר בהפרת הוראות סעיף 21 לתקנון דופל על ידי דן, רון ובן, נראה כי אין קושי
להחיל את הוראות סעיף 62 (א) לפקודת הנזיקין, לפי שמדובר בחוזה. ככל שמדובר בהפרת
חובת באמונים הקבועה בסעיף 254 לחוק החברות, על ידי דן, רון ובן, נראה כי אפשר להחיל
את הוראות סעיף 62 (א) לפקודת הנזיקין, מכוח הוראות סעיף 256 (א) הקובע כי על הפרת
חובת האמונים יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה ובכללם הוראות סעיף 62 (א) לפקודת
הנזיקין. יש להוסיף, כי סעיף 256 (ג) לחוק החברות מתייחס באופן מפורש להתערבות של צד
ג' בהפרת חובת האמונים וקובעת כי חברה רשאית לתבוע מצד ג' לבטל פעולה שנעשתה תוך
הפרת חובת אמונים או לתבוע פיצויים בשל הפרה כאמור אם צד ג' "ידע על הפרת חובת
האמונים של נושא המשרה, וידע או היה עליו לדעת על העדר אישור לפעולה". ראו עוד לעניין
זה בפרק השישי "אחריות צדדים מעורבים" לספרו של פרופסור עמיר ליכט הנזכר לעיל.

ציון העיד על עצמו כבעל 20 שנים של ניסיון בתפקידים בכירים בשוק היי טק העולמי (סעיף
2 לתצהירו), ובמעמדו זה, סביר להניח שידע שדן ורון מנהלי התוכן בדופל חבים בחובת
אמונים כלפי דופל וארז. למצער, עליו היה עליו לדעת. יתר על כן, ארז הפנה את ציון אל דן
ורון כדי שאלה יספקו לו מידע אודות הטכנולוגיה אותה הם מתכוונים לפתח באמצעות דופל.
משכך, עצם ההצעה לרון ודן לפתח מוצר חדש בתחום האבטחה שלא במסגרת דופל והפעולות
בהן נקט יחד עם רון ודן לקידום רעיון זה או כפי שהעיד (ש' 14 ע' 389 לתמליל הדיון מיום
5.6.2016): **"שיתפתי את רון ודן בקונספט בתחום ה- Web Application Security"**, הם
בבחינת הגורם לכך שרון ודן הפרו את התחייבויותיהם לדופל, מבלי שהיה לכך צידוק. לציין,
כי בהמשך חקירתו אישר ציון כי ידע שרון חשוב למיזם של דופל (שם, ש' 1 ע' 391). עוד עולה
מחקירתו של ציון שהוא החל לפעול לקידום המיזם של ארמרון יחד עם רון ודן, מבלי ליידע
את ארז אשר הפנה אליו את רון ואת דן במטרה לגייסו כמנכ"ל דופל (שם, ש' 19 ע' 393).

נוכח אלה, נראה כי ציון עוול כלפי דופל וארז בגרם הפרת חוזה כמשמעותה בסעיף 62 לפקודת
הנזיקין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

13. טענת הנתבעים כאילו ארז גרם לסגירת דופל בהתנגדותו להרחבת היקף פעילותו של רון בדופל על חשבון עבודתו באינטגריטי, אינה מתיישבת עם טענתם לפיה קרן גלילות לא הסכימה להשקיע בדופל. יתר על כן, טענה זו אינה יכולה לסייע לנתבעים, משום שאין חולק שבלעדי דן ורון, לא ניתן היה לפתח טכנולוגיה במסגרת דופל, באשר ארז ובן לא היו אנשי תוכן. לכך יש להוסיף, כי נוכח מסקנותיי לגבי התנהלותם של רון ודן, נראה כי חלקו של ארז בסגירת דופל אם בכלל היה קטן, בהתחשב בכך שביום 22.2.2015 ועוד קודם להגעתו של ציון, הגיע להבנות עם רון באשר להיקף עבודתו ומעורבותו בדופל (נספח 6). מכל מקום, אין בטענה זו של הנתבעים כדי לשנות מההכרעה בתובענה כאן המתבססת על נפקות ההצעה של ציון וההיענות של דן, בן, ורון לפיתוח מוצר אבטחה במסגרת ארמרון במקום לפעול לפתח במסגרת דופל את המוצר האמור או את הרעיונות שעמדו בבסיס ייסוד דופל. מטעם זה, איני רואה להידרש לטענות הנתבעים 1, 3 – 4, באשר ליחסים בין ארז לבין רון ובאשר להסכמתו או אי הסכמתו של ארז לוותר על העסקת רון לטובת דופל (סעיפים 53 – 76 לסיכומים).

14. מאחר שדופל חדלה מפעילותה ונראה כי לא ניתן להחיות את פעילותה, מקום שהשותפים החליטו לפרק אותה, ראה עדותו של בן, ש' 8 ע' 432 לתמליל הדיון מיום 5.6.2016, יש להחיל על ארז, כבעל המניות הנפגע, את הוראות סעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א – 1971, הקובע:

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה".

הנזק

15. לטענת התובעים, הנזק הכספי העיקרי נגרם להם מהפסקת ההתקשרות בין אינטגריטי לבין אמן, "בעקבות התביעה שהוגשה". כך לטענת התובעים חלה ירידה במכירות מ 518,000 ₪ בשנת 2014 ל – 10,000 ₪ ברבעון הראשון של שנת 2016.

טענת התובעים, כאילו זכאים הם לפיצוי בגין הפסקת ההתקשרות בין אינטגריטי לבין אמן להפצת ה – Smart Browser מאחר ובן הודיע על הפסקת ההתקשרות עקב הגשת התביעה כאן, אינה נראית לי, לפי שמדובר בעסקה אחרת שאינה נוגעת לאופן התנהלותם של הנתבעים כפי שפורט לעיל. בעניין זה יש להוסיף, כי על פי הוראות סעיף 4.1 להסכם שנכרת בין אינטגריטי לבין אמן, נקבע כי כל צד רשאי להודיע לצד השני, 90 יום מראש, על סיום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגרטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

1 ההתקשרות. זכות זו שניתנה לכל צד לא הותנתה בתנאים וכל צד להסכם היה חשוף להפסקת
2 ההתקשרות ללא כל סיבה. על כן, אין לראות בהפסקת ההתקשרות בין אינטגרטי לבין אמן
3 כנוק שנגרם לתובעים עקב ההפרה שהפרו בן, דן ורון, את חובת האמונים ואת הוראות תקנון
4 דופל.
5
6 16. לטענת התובעים, נגרם להם נזק כספי הכרוך בנטישתו של רון את אינטגרטי והחלפתו בעובד
7 אחר שעלות הכשרתו 230,000 ₪.
8
9 באשר להיקף הנזק הנטען, יש לציין כי ביום 22.2.2015 נכרת בין אינטגרטי לבין רון מסמך
10 הבנות, לפיו ניתנה לרון אפשרות לעבוד באינטגרטי בהיקף של 50% במשך שנה ולאחר מכן
11 לעזוב את אינטגרטי ולעבור לדופל. ממילא, ובהתאם למסמך ההבנות האמור היה על
12 אינטגרטי למצוא לרון מחליף. מכל מקום, חובת האמונים והחובות מכוח תקנון דופל, היו
13 כלפי דופל ובעלי המניות בדופל ולא כלפי אינטגרטי. על כן, ככל שרון מצא להפסיק את
14 התקשרותו עם אינטגרטי, אין בכך נפקות לעניין הנזק שנגרם לדופל ולארז עקב הפרת חובת
15 האמונים והוראות תקנון דופל.
16
17 17. לציין, כי התובעים לא טענו שהשקיעו כספים בקידום הרעיונות הטכנולוגיים אותם ביקשו
18 לקדם באמצעות דופל, ובשלב בו הפסיקה דופל את פעילותה, לא ניתן להצביע על מוצר אותו
19 ניתן היה לפתח במסגרת דופל. בהתחשב באלה ובטענות התובעים לעניין הנזק, לא ניתן
20 להצביע על נזק כספי ממשי שנגרם לדופל מהפרת חובת האמונים והפרת הוראות סעיף 21
21 לתקנון דופל על ידי דן, רון ובן.
22
23 בהקשר זה ולמעלה מן הצורך, יוער, כי טענת הנתבעים כאילו בשלב בו החליטו ציון, דן ורון
24 לפתח את מוצר ארמרון, היה ברור שקרן גלילות לא תשקיע בדופל, אינה נראית לי, למרות
25 עדויותיהם של קובי ואריק, מנהלי קרן גלילות. העובדה שאינה במחלוקת לפיה ציון הופנה
26 על ידי קובי אל ארז כדי לבחון את אפשרות העסקתו כמנכ"ל דופל בסמוך לאחר שדרור
27 החליט שלא לקבל עליו את תפקיד המנכ"ל, מלמדת שבנסיבות המתאימות אפשר שקרן
28 גלילות או קרן אחרת היו משקיעות בדופל. בעניין זה, אני מתקשה לקבל את גרסתו של קובי,
29 כאילו הפנייתו של ציון נעשתה אך כמחווה של רצון טוב או צורך לשמור על קשרים טובים
30 הגם שגם רכיבים אילו חשובים הם לא רק במסגרת התנהלותה של קרן השקעות (ע' 171 –
31 179 לתמליל הדיון מיום 2.6.2016). יקשה עלי לקבל כי גורם בקרן הון סיכון תיצור קישור
32 כאמור אם לא סברה שיכול והשידוך יוליד הזדמנות גם לה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונון, בן
פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

1
2 18. טענת התובעים לפיה יש מקום לקבוע את הפיצוי על דרך האומדנה, אינה יכולה לסייע להם,
3 מקום שהתובע לא הוכיח קיומו של נזק. בית המשפט מוסמך לקבוע פיצוי על דרך האומדנה,
4 רק במקום שהוכח קיומו של נזק ולא ניתן להוכיח את היקף הנזק, ראה 8643/06 8588/06
5 דוד דלגיו ואח' נ' אכ"א לפיתוח בע"מ ואח' (פורסם בתקדין), הנזכר בסיכומי התובעים, שם
6 נקבע כי הנזק הוכח ורק כימות הנזק נעשה על דרך האומדנה, מה שאין כן כאן.

7
8 19. לטענת התובעים בנסיבות שנוצרו לאחר הגשת התביעה (הפסקת פעילותה של דופל וגיוס
9 השקעה לארמרון), אין כבר רלבנטיות לשני הסעדים הראשונים שהתבקשו (אי תחרות
10 והפסקת השימוש ברעיונות המיזם) והסעד הראוי המגיע להם הוא הקצאה של 25% מהון
11 המניות המונפק של ארמרון.

12
13 דומני, שאין באמור בפסק הדין בע"א 2686/99 וולף אייזמן נ' קדמת עדן בע"מ ואח' (פורסם
14 בתקדין), עליו נסמכים התובעים, כדי לסייע להם. כפי שנקבע שם, דוקטרינת הביצוע בקירוב,
15 כמו גם עקרון תום הלב, מאפשרים לבית המשפט לערוך שינויים מסוימים בדרכי ביצועו של
16 החוזה על מנת לקיימו. בענייננו, דופל כבר אינה פעילה והקצאת המניות המבוקשת מתייחסת
17 לחברה אחרת (ארמרון) בה מעורבים גורמים נוספים שאינם צד לתביעה כאן.

18
19 20. למרות כל אלה ומשארז היה הגורם שקישר בין ציון לבן רון ודן, מצאתי כי הוגן וראוי לחייב
20 את הנתבעים להקצות לארז 5% ממניות ארמרון, אותם הסכימו להקצות לו כאמור בסעיף
21 15 לתצהירו של ציון (שכר מוצא). לציין, כי במסגרת ההליך כאן חזרו בהם הנתבעים
22 מהסכמתם נוכח הגשת התביעה, אולם נוכח האמור עד כאן, אין בכך כדי למנוע את מתן
23 הסעד האמור כשעורו במועד שבו הוצע. יובהר כי במקרה של גיוס הון, רשאים בעלי המניות
24 בארמרון לדלל את חלקו של ארז בתנאים ובאופן בו ידוללו שאר בעלי המניות.

25
26 21. מהאמור עד כאן, נראה כי לא היה מקום לכלול את נתבעת 5 כנתבעת וצריך שהתביעה נגדה
27 תדחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 65217-06-15 אינטגריטי תוכנה 2011 בע"מ וארז גולדשטיין נ' ציון גונן, בן פסטרנק, דן פסטרנק, רון קופפרשמיד ואמן מחשבים בע"מ

סוף דבר

נוכח האמור לעיל, אני קובע כי רון, דן ובן הפרו את חובת האמונים הקבועה בסעיף 254 לחוק החברות, כלפי דופל וארז, ואף הפרו את הוראות סעיף 21 לתקנון דופל. כן, אני קובע כי ציון עוול כלפי דופל וארז בגרם הפרת חוזה כמשמעותו בסעיף 62 לפקודת הנזיקין.

כאמור, התובעים לא הצליחו להוכיח שעקב ההפרות האמורות נגרם להם נזק כספי, ועל כן, לא ניתן לפסוק פיצויים לטובתם.

נתבעים 1, 3 ו- 4 יקצו לארז 5% ממניות ארמרון באופן ובתנאים שנקבעו בסעיף 20 שלעיל.

התביעה נגד נתבעת 5, נדחית.

בהתחשב בהיקף הדיונים בתובענה ובדחיית התביעה נגד נתבעת 5, הנני מחייב את נתבע 2, לשלם לתובעים את הוצאות המשפט, ושכ"ט עו"ד בסך 35,800 ₪. נתבעים 1, 3 ו- 4 ישלמו לתובעים הוצאות משפט, ושכ"ט עו"ד בסך 71,600 ₪.

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ח, 08 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט